informace z brněnské farnosti sv. Jana Nepomuckého

NEPOMUK

18. února 2018 ročník XXIV. číslo 151

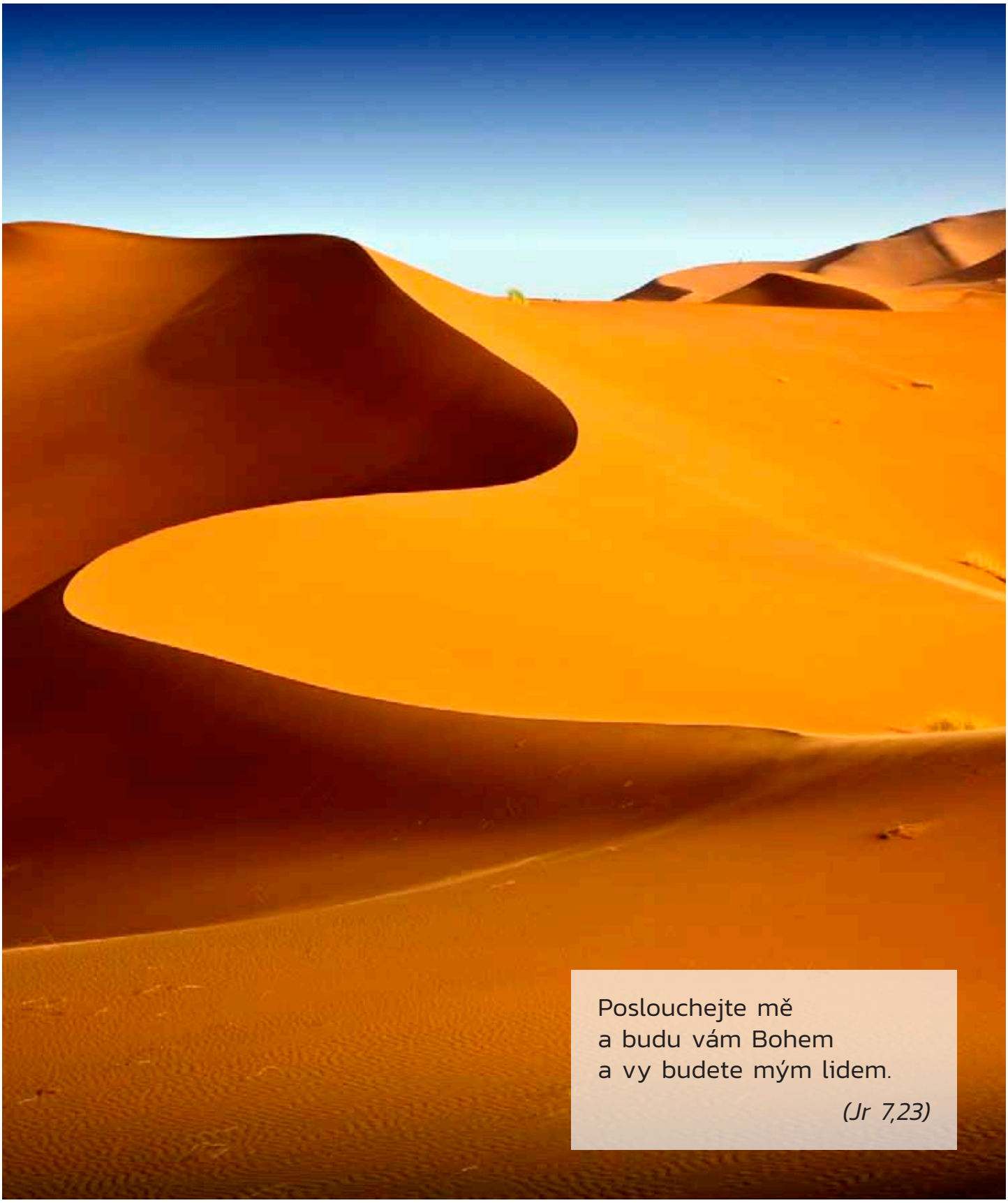

Poslouchejte mě
a budu vám Bohem
a vy budete mým lidem.

(Jr 7,23)

ÚVODNÍ SLOVO *otce Pavla*

Vážení přátelé,

vstupujeme do doby postní, doby přípravy na velikonoční události, doby zamyšlení, doby narovnání našich vztahů k Bohu i lidem.

Vnitřní pokání člověka, jak zdůrazňuje i Katechismus katolické církve v bodu 1434, může mít rozmanité projevy. Písmo i Otcové (teologové a duchovní učitelé prvotní církve) zdůrazňují zvláště tři způsoby (půst, modlitbu, almužnu), které vyjadřují obrácení ve vztahu k sobě samému, k Bohu a k druhým.

A v dnešní době k rozmanitým možnostem prožívání půstu určitě patří i tzv. elektronický půst. Omezit, popřípadě úplně vynechat po celou dobu postní své aktivity na sociálních sítích apod. Je to na nás, vyberme si svůj způsob prožívání této doby a vytrvejme v něm. Bude to stát určitě za to.

Pavel Opatřil, farář

Uzávěrka příštího čísla bude 8. března 2018! *farnost@farnostliskovec.cz*

NEPOMUK informace z farnosti Starý Lískovec a Bohunice

Redakce: Magdaléna Dvořáčková, Petra Horáková, Lubomír Janda, Pavel Opatřil
Sazba a příprava pro tisk: Magdaléna Dvořáčková **Foto na obálce**: internetový zdroj
Adresa redakce: El. Přemyslovny 27, 625 00 Brno **Tel.**: 547 246 575
Web: www.farnostliskovec.cz **E-mail**: farnost@farnostliskovec.cz

Vyšlo: 18. 2. 2018 **Neprodejné!** Vychází pro vnitřní potřebu farnosti.

Stanovisko redakce se nemusí ztotožňovat s obsahem zveřejněných příspěvků.
Anonymní příspěvky nezveřejňujeme!

TÉMA ČÍSLA: POSTNÍ DOBA

Poselství svatého otce Františka k postní době

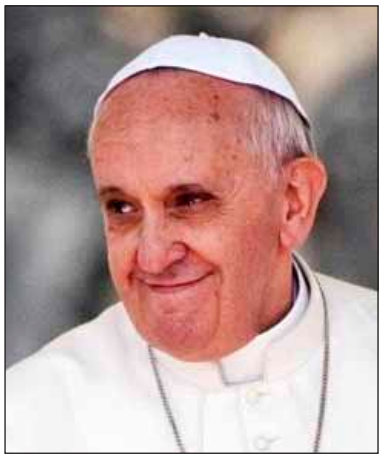

Drazí bratři a sestry,

znovu se k nám blíží Pascha Páně! Pro přípravu na velikonoční svátky nám Bůh ve své prozřetelnosti každý rok nabízí postní období jako „svátostné znamení našeho obrácení". To nás vybízí a zároveň nám umožňuje, abychom se celým srdcem a celým životem vrátili k Pánu.

Tímto poselstvím chci i letos celé církvi pomoci, aby tento čas milosti prožívala s radostí a v pravdě. Přitom se chci inspirovat Ježíšovými slovy z Matoušova evangelia: „Protože se značně rozmůže nepravost, ochladne u mnoha lidí láska" (24,12).

Tato slova se objevují v kázání o konci časů a zazněla v Jeruzalémě, na Olivové hoře, kde později začalo Pánovo utrpení. V odpovědi na otázku učedníků Ježíš předpovídá velké strasti a popisuje situaci, ve které se společenství věřících může snadno ocitnout: uprostřed bolestných událostí, kdy falešní proroci svedou lid na scestí a v mnoha srdcích ochladne láska, která je jádrem evangelia.

Falešní proroci

Zaposlouchejme se do evangelního úryvku a snažme se porozumět, do jakého převleku se tito falešní proroci skrývají.

Mohou se jevit jako „zaříkávači hadů", kteří manipulují lidskými city, aby druhé zotročili a odvedli tam, kde je chtějí mít. Kolik jen Božích dětí je hypnotizováno chvilkovým potěšením, které si pletou se skutečným štěstím! Kolik jen mužů a žen je uchváceno snem o bohatství, který z nich činí jen otroky zisku a malicherností! Kolik jen jich žije v přesvědčení, že si vystačí sami, a nakonec se stávají oběťmi vlastní samoty!

Falešní proroci mohou být také „šarlatány", nabízejícími z utrpení snadná a okamžitá východiska, která se ale brzy ukážou být naprosto bezcenná. Kolika jen mladým lidem se nabízí falešný všelék v podobě drog, vztahů na jedno použití a snadného, ale nepoctivého zisku! A kolik dalších jich je lapených do osidel výhradně virtuální existence, v níž se vztahy jeví jako snadnější a rychlejší, ale nakonec se projeví jako bezcenné! [...]

Musíme se naučit neulpívat na tom, co se nabízí jako první dojem, ale dívat se pod povrch a zkoumat, co v našem srdci zanechává dobré a trvalé stopy, protože to pochází od Boha a slouží nám to ke skutečnému dobru.

Zamrzlé srdce

Dante Alighieri ve svém popisu pekla představuje ďábla, jak sedí na ledovém trůnu, uprostřed mrazivého osamocení bez lásky. Ptejme se: Jak se stane, že v nás ochladne láska? Jaká znamení nám naznačují, že v nás láska začíná chladnout?

[...]

Němým svědkem této ochládající lásky je také stvořený svět. Země je otrávena odpadem, odhozeným z nedbalosti anebo kvůli vlastním zájmům. Moře, sama znečištěná, ukrývají ostatky nesčetných ztroskotaných obětí nucené migrace. Nebesa, podle Božího záměru vzniklá proto, aby mu zpívala chválu, rozdírají

stroje, ze kterých se dolů snáší nástroje smrti.

Láska může ochladnout také v našich společenstvích. V apoštolské exhortaci Evangelii gaudium jsem se pokusil popsat ty nejviditelnější projevy takového nedostatku lásky. Jsou jimi sobectví a duchovní lenost, sterilní pesimismus, pokušení k uzavírání se do sebe, vzájemné válčení a také mentalita zesvětštění, kvůli níž se zajímáme jen o to, co je vidět, a tak polevujeme ve svém misijním nadšení.

Co máme dělat?

Možná ve svém nitru anebo okolo sebe zpozorujeme znamení, která jsem právě popsal. Tehdy nám však církev, naše matka a učitelka, společně s mnohdy hořkým lékem pravdy nabízí v tomto postním období také sladký a uzdravující prostředek modlitby, almužny a postu.

Když věnujeme více času **modlitbě**, umožníme svému srdci, aby se zbavilo všech skrytých lží, kterými sami sebe klameme, a nalezlo útěchu v Bohu. On je náš Otec a chce, abychom měli život.

Almužna nás osvobozuje od chamtivosti a pomáhá nám vidět ve svém bližním bratra nebo sestru: to, co mám, nikdy nepatří jenom mně. Jak bych si přál, aby se almužna pro každého z nás stala skutečným životním stylem! Jak bych si přál, abychom jako křesťané následovali příklad apoštolů a v dělení se o majetek viděli hmatatelný doklad společenství, které v církvi žijeme! Posloužím si proto slovy, kterými svatý Pavel vybízí korintské křesťany, aby uspořádali sbírku na církev v Jeruzalémě, „neboť vám to bude k užitku" (2 Kor 8,10). Obzvlášť to platí v době postní, kdy mnohá společenství konají sbírky na pomoc církvím a lidem v nouzi. Přesto bych si přál, abychom také při našich každodenních setkáních vnímali, že kdykoli nás bratr prosí o pomoc, obrací se na nás sám Bůh. [...]

Půst oslabuje naše sklony k násilí, odzbrojuje nás a je významnou příležitostí k růstu. Na jednu stranu nám umožňuje prožít, co musejí snášet lidé postrádající i to, co nezbytně potřebují, lidé den co den sužovaní hladem. Na stranu druhou odráží stav našeho vlastního ducha, který hladoví po dobru a žízní po životě v Bohu. Půst nás probouzí a působí, že jsme vnímavější vůči Bohu i bližnímu. Oživuje naši touhu poslouchat Boha, který jediný dokáže utišit náš hlad.

Přál bych si, aby můj hlas dosáhl i za hranice katolické církve a dostal se k vám všem, mužům a ženám dobré vůle, kteří jste otevření zaslechnout Boha. [...]

Velikonoční oheň

Především vybízím vás, kdo patříte k církvi, abyste na cestu postem nastoupili s nadšením a nechali se podpírat almužnou, postem a modlitbou. A kdyby se občas zdálo, že plamen lásky v mnoha srdcích začíná skomírat, vězme, že pro Srdce Boží to nikdy neplatí! On nám stále dává nové příležitosti, jak znovu začít milovat.

Jedním z takových okamžiků milosti bude i letos iniciativa „24 hodin pro Pána", která celé společenství církve zve, aby přijalo svátost smíření spojenou s eucharistickou adorací. V roce 2018 se inspiruje slovy žalmu „u tebe je odpuštění" (130,4) a uskuteční se od pátku 9. března do soboty 10. března. V každé diecézi zůstane po čtyřiadvacet souvislých hodin otevřen alespoň jeden kostel a nabídne příležitost k eucharistické adoraci i svátostné zpovědi.

Při vigilii Zmrtvýchvstání budeme znovu slavit jímavý obřad rozsvícení velikonoční svíce: toto světlo získané z „nového ohně" postupně přemůže temnotu a osvětlí bohoslužebné shromáždění. „Ať slavné Kristovo vzkříšení naši tmu ve světlo promění," abychom všichni mohli znovu prožít to, co zažili učedníci na cestě do Emauz. Budeme-li naslouchat Božímu slovu a čerpat posilu z eucharistického chleba, bude i v našem srdci stále vroucněji planout víra, naděje a láska.

Ze srdce vám žehnám a modlím se za vás všechny. Nezapomínejte se, prosím, modlit i vy za mě.

Vatikán 1. listopadu 2017
slavnost Všech svatých

František

(Redakčně kráceno. Celé poselství si můžete přečíst na https://www.cirkev.cz/aktuality

Modleme se s papežem za plody únorového Dne modliteb a půstu

Svatý otec ustanovil pátek 23. února jako zvláštní den modliteb a půstu za mír ve světě a vyzval všechny lidi dobré vůle, aby se k němu připojili. Modlitební úmysl se týká všech zemí trpící válečnými konflikty a násilím, obzvláště pak Demokratické republiky Kongo a Jižního Súdánu.

„Stojíme tváří v tvář tragickým konfliktům v různých částech světa, proto vyzývám všechny věřící, aby se zúčastnili zvláštního dne modliteb a půstu za mír, který ustanovuji na pátek 23. února po první neděli postní," oznámil papež František při nedělní modlitbě Anděl Páně na svatopetrském náměstí.

Ve své promluvě uvedl, že se budeme modlit především za obyvatele DR Kongo a Jižního Súdánu, kteří dlouhodobě trpí násilnými válečnými konflikty v jejich domovských zemích. Dále pak vyzval *„všechny lidi bez ohledu na vyznání či náboženskou příslušnost, aby se k této iniciativě připojili způsobem, který považují za nejvhodnější"*.

Při promluvě k věřícím, řekl, že mu velmi leží na srdci i osud lidí na Madagaskaru, který byl nedávno zasažený silným cyklónem. Tato přírodní katastrofa způsobila rozsáhlé škody a zahynuly při ní desítky lidí a desetitisíce přišly o střechu nad hlavou.

Podle olomouckého arcibiskupa Jana Graubnera patří obyvatelé ČR mezi ty šťastné, kteří žijí v míru a hojnosti, ačkoliv často naším nadstandartním způsobem života přispíváme ke zhoršení životních podmínek na celé řadě míst ve světě.

„Prosím vás, abyste nabídli tento den Bohu tak, že se každý podle svých možností bude modlit i postit a zároveň se snažit líbit Bohu vším, co dělá. Přidejme ke svému snažení i šetrnost a skromnost, laskavost a vstřícnost i ochotu odpouštět a smiřovat. Nemocné prosím, aby Bohu nabídli i své bolesti," napsal v listu věřícím arcibiskup Graubner.

Jak se nad tématem zamýšlí Pavel Ambros SJ, národní koordinátor modliteb?

Jsme zvyklí vidět v novinách, v televizi i na sociálních sítích tvář papeže Františka. Snaží se ji zobrazit i mnozí umělci s tím, co je pro jeho pontifikát charakteristické. Zdá se, že nejtypičtějším znakem jeho tváře je odraz utrpení tohoto světa. Papež František nesoustředí ve své tváři své vlastní utrpení, ale utrpení druhých a konec konců i utrpení Ježíšova Nejsvětějšího Srdce. Jeho tvář čím dále tím více odráží tíhu bolesti dnešního světa, kterou s dnešním světem papež sdílí. Zároveň však na těchto zobrazeních papeže můžeme vidět stále rostoucí nesměrnou důvěru v Boží vedení a Boží moc.

To všechno nám napomáhá správně vidět. Kontemplací začíná každá křesťanská dobročinnost. Když lidé dobré vůle otevírají své srdce i tím, že vidí potřeby svých bližních, těch blízko, i těch, kteří jsou na periferii, pak jsou součástí církve Františkovy, církví Krista chudého. Pozoruhodná štědrost obyvatel českých zemí se projevila i na Tříkralové sbírce, jejíž výtěžek pomůže mnoha potřebným. Nezapomíná ani na ty nejvzdálenější, to nás ctí.

Papež František svými slovy burcuje nás všechny: „Vzhledem k trvajícím tragickým konfliktům v různých částech světa vybízím všechny věřící k účasti na zvláštním Dnu modlitby a půstu za mír v pátek 23. února prvního postního týdne. Obětujeme jej

zejména za obyvatelstvo Demokratické republiky Kongo a Jižního Súdánu. Stejně jako jindy při podobných příležitostech zvu také bratry a sestry, nekatolíky a nekřesťany, aby se přidali k této iniciativě způsobem, který budou považovat za vhodný, a tedy všichni společně." Pomoc i naší modlitbou s papežem Františkem, aby my lidé šťastnější polokoule si uměli položit otázku: „Co mohu učinit pro mír?" A František pokračuje: „Zajisté se můžeme modlit, ale nejenom to. Každý může konkrétně odmítat násilí, nakolik to na něm nebo na ní závisí. Vítězství dosažené násilím je totiž falešné, avšak práce pro mír prospívá všem!"

(převzato z www.cirkev.cz)

Základní biblické texty k porozumění půstu

SZ kniha Tobiáš 12,8

Dobrá je modlitba v pravdě a milosrdenství se spravedlností je lepší než bohatství s bezprávím. Je lépe prokazovat milosrdenství, než shromažďovat zlato.

Matoušovo evangelium 6,1–18

"Varujte se konat skutky spravedlnosti před lidmi, jim na odiv; jinak nemáte odměnu u svého Otce v nebesích. Když prokazuješ dobrodiní, nechtěj budit pozornost, jako činí pokrytci v synagógách a na ulicích, aby došli slávy u lidí; amen pravím vám, už mají svou odměnu. Když ty prokazuješ dobrodiní, ať neví tvá levice, co činí pravice, aby tvé dobrodiní zůstalo skryto, a tvůj Otec, který vidí, co je skryto, ti odplatí. A když se modlíte, nebuďte jako pokrytci: ti se s oblibou modlí v synagógách a na nárožích, aby byli lidem na očích; amen pravím vám, už mají svou odměnu. Když se modlíš, vejdi do svého pokojíku, zavři za sebou dveře a modli se k svému Otci, který zůstává skryt; a tvůj Otec, který vidí, co je skryto, ti odplatí. Při modlitbě pak nemluvte naprázdno jako pohané; oni si myslí, že budou vyslyšeni pro množství svých slov. Nebuďte jako oni; vždyť váš Otec ví, co potřebujete, dříve než ho prosíte. Vy se modlete takto: Otče náš, jenž jsi na nebesích, buď posvěceno tvé jméno. Přijď tvé království. Staň se tvá vůle jako v nebi, tak i na zemi. Náš denní chléb dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my jsme odpustili těm, kdo se provinili proti nám. A nevydej nás v pokušení, ale vysvoboď nás od zlého. Neboť jestliže odpustíte lidem jejich přestoupení, i vám odpustí váš nebeský Otec; jestliže však neodpustíte lidem, ani váš Otec vám neodpustí vaše přestoupení. A když se postíte, netvařte se utrápeně jako pokrytci; ti zanedbávají svůj vzhled, aby lidem ukazovali, že se postí; amen, pravím vám, už mají svou odměnu. Když se postíš, potři svou hlavu olejem a tvář svou umyj, abys neukazoval lidem, že se postíš, ale svému Otci, který zůstává skryt; a tvůj Otec, který vidí, co je skryto, ti odplatí."

19 tipů jak přežít/prožít půst

Ne, postní období jsem opravdu neměla ráda... Dělat nějaká předsevzetí, která stejně nedodržím, chodit na křížové cesty, jejichž text mi nic neříkal, strohý kostel bez výzdoby.... Už jsem se nemohla dočkat, až tohle trudomyslné období skončí. Moje hejtování půstu skončilo, když jsem pochopila, že je to především výzva. ***Čtyřicetidenní dobrodružná příprava na vědomé obnovení křestních slibů, které jsou završením naší postní přípravy (jak mi řekl jeden kněz na duchovní obnově)****. Slibů, které se za většinu z nás nevědomých (rozuměj novorozenců či batolat) zaručili při křtu ti vědomí (rozuměj rodiče, kmotři, společenství věřících).* ***Následující praktické tipy neslouží jen k tomu jak přežít ale hlavně jak prožít nastávajících 40 dnů v obratu alespoň o několik stupňů. :-) Tak ať to letos stojí za to***!

1. **Uvědom si, že postní doba není o zákazech a smutku.** Je to šance jak v Boží síle a milosti využít toto období k přiblížení se Bohu. Ať už změnou něčeho, co nám zavazí ve vztahu k Němu, či v konání dobra, kterým jako učedníci napomáháme k rozmnožení Jeho lásky na tomto světě.
2. **Začni postní dobu zpovědí.** S důvěrou v Boží milosrdenství se lépe připravíš na prožití postního a následně i velikonočního období.
3. **Nechej se ve svém snažení povzbuzovat.** Například krátkými myšlenkami o Božím milosrdenstvím. Ty ti přijdou SMSkou nebo e-mailem každý den postupo přihlášení na http://pust.doo.cz
4. **Poznal jsi, že potřebuješ něco zásadního ve svém životě změnit?** Předlož tuto svoji touhu Bohu a zkus využít následující čas k práci na ní. Neboj se požádat o pomoc (nebo alespoň o modlitbu) svého kněze, kamarády, rodinu či společenství. Není „blbý" ani požádat o pomoc odborníka – lékaře, psychologa apod.
5. **Najdi si čas pro návštěvu kostela a účast na mši i během týdne.**
6. **Daruj svůj úsměv.** Ať svým blízkým, spolužákům či náhodným kolemjdoucím - jsou to tví bratři a sestry. Každý z nich je stejně jako ty Bohem chtěný a milovaný.
7. **Před zahájením plnění svých povinností, práce, vyučování odevzdej následující čas a své snažení Bohu.**
8. **Naplánuj si setkání s tobě blízkým člověkem, s kterým ses už dlouho neviděl.** Tvůj projevený zájem dědu, tetu, kamaráda ze základky určitě potěší (hlavně, když si před setkáním vypneš mobil ;-).
9. **Zapřemýšlej, jak by ses mohl zapojit do života své farnosti či své obce nebo okolí, ve kterém žiješ.**
10. **Vyber si text křížové cesty, který ti pomůže více prožít Kristovo utrpení** (najdeš jich spoustu na internetu nebo v knihkupectvích s křesťanskou literaturou). Můžeš s ním prožít každý den jedno zastavení nebo se text můžete pomodlit ve spolču či v rodině.
11. **Pomodli se křížovou cestu v přírodě a pozvi na ni třeba své spolčo, kamaráda nebo svého milého či milou.** V blízkosti řady měst se nachází barokní či novodobá zastavení křížových cest, nestojí i u toho tvého?
12. **Když tě někdo nebo něco náramně vytočí, počítej do deseti.** Ale dřív než použiješ to ostré slovo, co máš na jazyku! :-D
13. **Přibal ke své svačině i jídlo navíc pro místního bezdomovce.**
14. **Zkus si najít čas na vypnutí počítače, mobilu, televize, hudby...** Takto vytvořený prostor využij jako čas pro sebe, pro druhé, modlitbu nebo pro přemýšlení.
15. **Zkus hned odpustit lidem, kteří ti ublížili nebo se tě něčím dotkli.** Bolest a trpkost hned nezmizí, odpuštění (Bohu díky!) není o pocitech ale o rozhodnutí.
16. **Každý večer se zamysli v modlitbě nad tím, jak jsi prožil den, vyznej Bohu i svá pochybení a požádej ho o odpuštění a sílu bojovat i následující den.**
17. **Zkus Boha nezištně chválit, protože on si to zaslouží! ;-)** Začni třeba vyjádřením toho, co pro tebe znamená. Pokud nevíš jak na to, popros o pomoc Pannu Marii, jejíž chvalozpěv při návštěvě Alžběty může být vzorem i pro tvoji chválu. Nebo si najdi na internetu text nějaké chválové písně, která by pro tebe mohla být inspirací.
18. **Znovuobjev pátek jako postní den, připomínku události Velkého pátku.** Páteční oběť není jen "nesmíš jíst maso". Můžeš se třeba omezit ve sladkém či v alkoholu, posloužit v tento den druhým či potřebným, obětovat modlitbu.
19. **Neboj se!** Máš strach, kam se ubírá tvůj život, rodina, naše republika a svět? Vlož ho na Boží záda, když Kristus dokázal nést kříž našich hříchů, zvládne i tvůj strach. Tento svět není dokonalý, ale důvěřuj Bohu, který tě nenechá nikdy ve štychu!

(převzato z https://ze-zivota.signaly.cz/)

CO NÁS ČEKÁ

25. 2. duchovní obnova s o. Špilarem (str. 11)
19. 3. Slavnost sv. Josefa

pobožnosti křížové cesty
- neděle v 17.00 v kostele
- pátek v 17.30 v kostele
- úterý v 18.00 v kapli v Bohunicích

4. 3. "skautská" křížová cesta
9. 3. "dětská" křížová cesta
18. 3. "zpívaná" křížová cesta
25. 3. "rodinná "křížová cesta v Chudčicích

čtvrteční adorace
8. 3., 12. 4,, 17. 5, 14. 6,

studentské mše svaté vždy v úterý v 19 h

SETKÁNÍ S BIBLÍ

vždy ve čtvrtek v 18.45 na faře

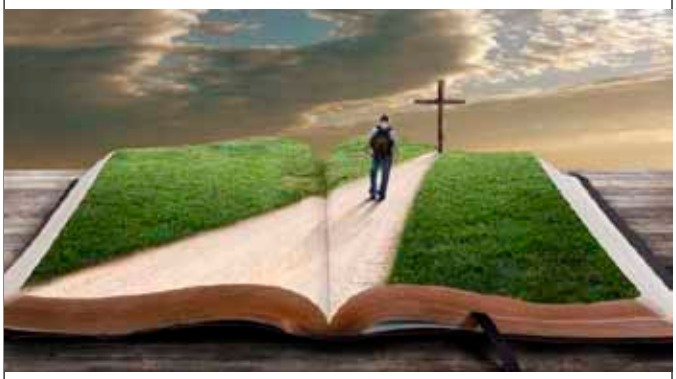

1. 3. Jonáš – prorok prchající před Hospodinem

15. 3. Daniel – poslední prorocká kniha SZ

Setkání mládeže s o. biskupem Vojtěchem v sobotu 24. 3. 2018 od 8:30 hod. na Petrově

Téma pro rok 2018 je: „Neboj se, Maria, neboť jsi nalezla milost u Boha." (Lk 1,30)

Setkání je zaměřeno na aktuální témata, která mladé lidi zajímají (manželství, partnerství, komunikace, psychologie, drogy a závislosti, hledání místa ve společnosti a angažovanost mladých lidí v politice, média, hudba, otázky víry).

Více info k přihlašování najdeš na http://brno.signaly.cz/dcm/.

SVÁTOSTNÝ ŽIVOT v naší farnosti

Z vody a Ducha svatého se narodili:

Natálie Marie Čechová
Elizabeth Karin Vlasáková
Jonáš Zmidloch

Rozloučili se s námi:

Zdenek Medek
Roman Lang

POZVÁNÍ K BIŘMOVÁNÍ

Toužíš prohloubit svoji víru, zažít větší společenství s ostatními, dozvědět se něco, co jsi už ze školních lavic zapomněl(a)? Chceš se vydat na cestu hledání osobního vztahu k Trojjedinému Bohu, který Tě Stvořil, Vykoupil a Posvěcuje Tě. Chceš sdílet svoji víru s druhými, ve společenství? Chceš také poznat další mladé lidi skrze několik programů na Diecézním centru života mládeže v Osové Bítýšce? A je ti víc než 15 let?

Pak právě pro Tebe je určena příprava na přijetí svátosti biřmování, svátosti křesťanské dospělosti.

Z ČINNOSTI NAŠÍ FARNÍ RADY

Zápis č. 36 z jednání pastorační rady dne 13. 12. 2017

1. **Reflexe:**
   - Farní ples, letos o něco méně účastníků, jinak vše OK, pokusit se příští rok 23. 11. 2018 oslovit více mladší generaci
   - Adorační den, pozitivní ohlasy na rodinný sbor
   - Adventní duchovní večery, dobré ohlasy na pestrost témat a způsob prezentace, kladně hodnoceno hlídání dětí v učebně
   - Mikuláš, 100 balíčků za cca 2500 Kč + knihy o Mikuláši do rodiny
   - Oprava dlažby okolo kostela /město Brno/, opravy nejhorších děr v krytině kostela, opravy a vyčištění svodů /vše firma/
2. **Před námi:**
   - Termíny hlavních akcí do kalendáře 2018, co nejdříve /P. Opatřil, L. Janda, D. Kolínek/
   - Živý betlém 25. 12. letos ve skautské režii – D. Kolínek
   - Rozpis služeb kostelníků o vánocích – J. Chaloupka
   - Rozpisy bohoslužeb jsou v aktuálním Nepomuku
   - Po novém roce se rozjede příprava na biřmování
   - Setkání podávajících, lektorů a starších kostelníků – středa 24. 1. 2018 v 19 h. /P. Opatřil, J. Chaloupka/
   - 10. a 17. 12. prodej duchovní literatury
   - 17. 12. Betlémské světlo a koncert v Domově pro seniory na Mikuláškově náměstí
   - 4. neděle adventní = Štědrý den – mše svatá jen v 7.30, poté až v 15 h dětská, půlnoční mše sv. letos ve 22.30!
3. **Různé:**
   - do konce listopadu dodat termíny do farního kalendáře na r. 2018

Příští setkání 13. 12. 2017.

Zápis č. 37 z jednání pastorační rady dne 31. 1. 2018

1. **Reflexe:**
   - Betlémské světlo v Domově pro seniory – jedinečná akce, která má stále ohlas
   - půlnoční mše sv. v novém čase – přišlo víc lidí, chybělo zpívání sboru. Příště větší propagace zpívání rodinného sboru na Boží hod vánoční
   - Živý Betlém, koncert – vše zajištěno a hojně navštíveno
   - kalendář farnosti ve dvou verzích – St. Lískovec, Bohunice
   - setkání lektorů a pomocníků ve farnosti – zvážit na příště oddělení těchto skupin
   - adorace – nově v pátek tichá adorace 17.30, čtvrtky jednou měsíčně (budou zveřejněny termíny) večery chval, nově se účastní sbor
2. **Před námi:**
   - začíná příprava na biřmování
   - duchovní obnova 25. 2. jáhen Jan Špilar
   - volby do nové pastorační rady: návrhy 28. 1. a 4. 2., do 25. 2. sestavena kandidátka, 11. 3. volby
   - volební komise: B. Podolská, J. Vinklerová. K. Černá, J. Chaloupka
   - zajištění služby ve farní kanceláři (všichni)
3. **Různé:**
   - inspirace ze Slovenska „dynamický katolík" – bude zveřejněno v Nepomuku
   - nutnost řešení parkování během mší svatých, nejde projet k faře

Příští setkání 21. 2. 2018.

Manželé Mihalčinovi:
CÍTÍME, ŽE NÁS BŮH V ŽIVOTĚ VEDE

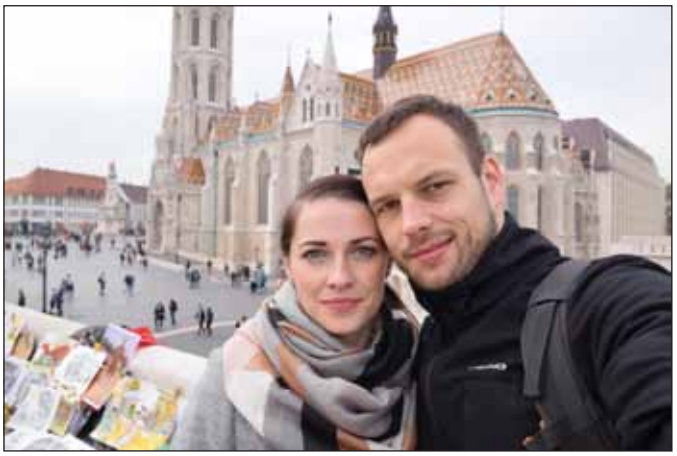

Tento rozhovor jsem vedla se sympatickým mladým párem pocházejícím ze Slovenska Lucií a Matúšem. Dozvěděla jsem se, jak žijí svůj osobní i křesťanský život z víry v jejich rodině i v naší farnosti.

Vím, že oba pocházíte ze Slovenska. Jak jste se ocitli tady v Brně?

Matúš: Rozhodl jsem se jít studovat medicínu do Brna. Dělal jsem sice přijímačky do více českých měst, ale tady se mi nejvíc líbilo. Lucie přišla do Brna až rok po mně.

Lucia: Já jsem šla do Brna studovat ekonomku. Matúš moc chtěl, abych se za ním do Brna přistěhovala (smích). Tehdy už jsme spolu chodili. Pocházíme totiž ze stejného města, odkud se známe, a to z Prešova. Navíc jsme oba z věřících rodin. Teď už máme 3 malé děti, které se snažíme vychovávat ve víře.

Proč jste se po studiích rozhodli tady zůstat a jak jste se dostali do naší farnosti?

Matúš: Zvažovali jsme pro a proti ohledně hledání zaměstnání na Slovensku nebo jinde. Já jsem věděl, že tady nejspíš seženu dobrou práci, tak jsme se rozhodli tu zůstat. Brali jsme se ještě při škole v roce 2009.

Lucia: Matúš po škole získal první práci v bohunické nemocnici a našli jsme si tady první byt, proto jsme zakotvili zrovna v této farnosti.

Poznali jste tady ve farnosti nové přátele, nebo našli dokonce i nějaké společenství?

Lucia: Od té doby, co máme děti, jsme více začali chodit do kostela naší farnosti a poznali jsme místní farníky. Máme tady přátele, většinou jsou to taky rodiny s dětmi. Vídáme se, modlíme se společně, ale zatím to nemá formu nějakého oficiálního společenství.

Matúš: Jen doplním, že před tím jsme víc chodili na slovenské mše do kostela svatého Jakuba, s dětmi to už bylo večer náročnější zvládat a tady to do kostela máme pár metrů.

Jste tady spokojení? Jak byste srovnali život křesťana na Slovensku a v Čechách?

Matúš: Tady je to takové anonymnější.

Lucia: Jsme, ale těžko se to srovnává. Na Slovensku to bylo úplně jiné, přijde mi to tam o trochu živější, radostnější a propojenější.

Jak to zvládá vaše rodina na Slovensku, že jste od nich poměrně daleko a nemůžete se vídat tak často, jak byste chtěli?

Lucia: Oni si už na to v podstatě zvykli, tím, že jsme v Čechách i studovali. Ale s dětmi už je to trochu jiné. Jezdíme tam, a ty návraty zpátky jsou pro ně (i pro mě) trochu náročné, protože tam máme oba velkou rodinu, já mám sedm mladších sourozenců, Matúš tři a moc nám chybí... Chybí mi taky ta pomoc rodičů. Kdybych je měla blíž, tak si dokážu představit, že bych jim snáz mohla někdy dát děti na hlídání a zvládnout nějaké věci udělat rychleji.

Co vám v poslední době dělá radost? Máte nějakou zkušenost z života s Bohem?

Lucia: Největší radost mi asi dělá, když jsou děti zdravé, hezky si hrají a všechno v životě funguje tak, jak má. Další mojí velkou radostí je tvoření všeho druhu, baví mě to, dokážu si u toho odpočinout, i když to někdy táhnu až hodně dlouho do noci. ;-)

Snažím se Bohu vždycky na začátku dne všechno odevzdávat v modlitbě. Vnímám, že když to udělám, tak to jde vždycky líp, než

když na to v tom všedním shonu třeba někdy zapomenu. Cítíme, že náš Bůh v životě vede, že Mu můžeme odevzdat vše a on se o nás stará a vždy s láskou přijímá.

Oba: Snažíme se plánovat si nějaké duchovní akce s našimi přáteli. Přemýšlíme taky o tom, jestli by se tady v budoucnu nedalo založit nějaké společenství mladých rodin, nebo nějaké aktivity pro ně. Možná by to chtělo mít pro děti nějaké hlídání, protože ty se třeba nevydrží s dospělými dlouho modlit. Ale zatím je to vše jen ve fázi přemýšlení.

Co byste vzkázali čtenářům Nepomuku?

Oba: Ať jsou radostní a veselí. A nebojí se přicházet se svými potřebami a návrhy. Třeba zjistíme, že je nás tady víc takových, kteří touží po tom samém, jenom o sobě zatím nevíme.

Za rozhovor děkuje a vše dobré přeje
Maruška Slavíková

KŘÍŽOVÁ CESTA „U TŘÍ KŘÍŽŮ“ V CHUDČICÍCH

Květná neděle 25. 3. 2018

Sraz v 15.00 u hřbitova v Chudčicích.

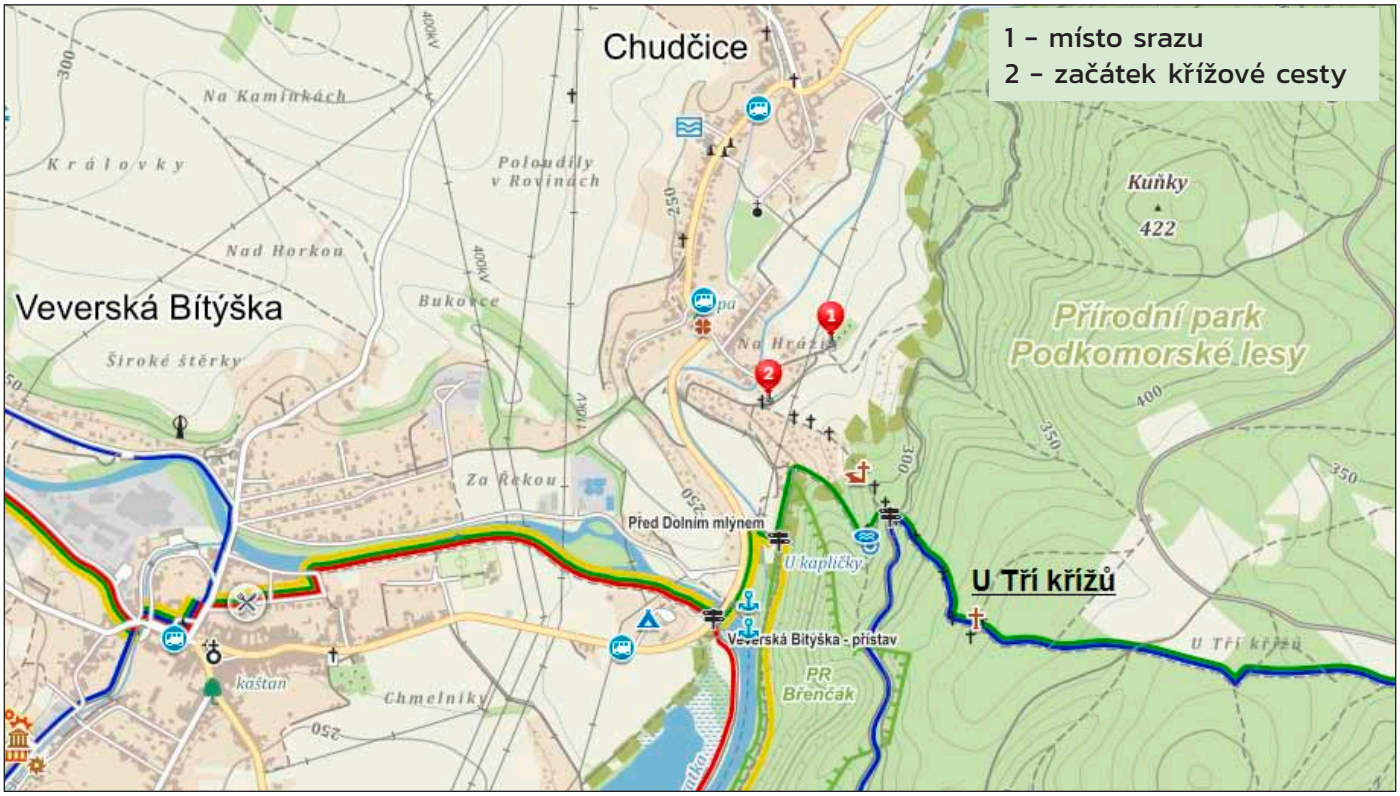

VYUŽÍVÁNÍ FARNÍ KAVÁRNY

Vážení a milí farníci.

Jistě víte, že v prostorách fary funguje farní kavárna. Scházíme se v ní každou neděli po obou mších svatých, uskutečnily se zde společné snídaně po adventních rorátech a je využívána i při jiných příležitostech k setkávání.

V kavárně si můžete dát kávu nebo čaj, občas i něco dobrého, to když někdo přinese na ochutnání dobroty vlastní výroby. Co je ale nejdůležitější! Je to příležitost k setkávání se s ostatními farníky a může být i cestou do farního společenství. Zvláště pro ty z vás, kteří například náš kostel navštěvujete jen krátce a zatím váháte, jak se do dění ve farnosti zapojit.

Rád bych oslovil ty z vás, kteří již prostory na faře využíváte. Zhruba před rokem jsme ve farní radě řešili, jak o farní kavárnu pečovat. Jedná se hlavně o běžný úklid. Bylo dohodnuto, že by se do úklidu mohli/měli zapojit zvláště ti, kteří prostory pravidelně využívají – jednotlivci a rodiny.

Na faře je tedy vyvěšen týdenní rozpis, do něhož je možné se zapsat a přijít uklidit. Preferovaný den je pondělí kolem 17 hodiny, ale po dohodě lze vybrat i jiný den. Z vlastní zkušenosti vím, že práce nezabere dvěma dospělým víc jak hodinu a čtvrt. Chtěl bych vás požádat, abyste se do péče o kavárnu zapojili. Vím, že času není nikdy nazbyt, nicméně na faře se nás schází tolik, že úklid by mohl na každého vyjít maximálně jednou za půl roku. Alespoň tak soudím podle množství rodin, které mám v neděli možnost v kavárně potkat.

Původní myšlenka také počítala s variantou, že přijdou rodiče i s dětmi. Odrostlejší děti můžou pomoci, pro malé je možnost využít hračky, tak jako v nedělní kavárně. Sám to vnímám jako příležitost, ukázat dětem (a možná i sobě), že zázemí, které využíváme pro setkávání našeho farního společenství, není samozřejmostí a že je třeba o něj společnými silami pečovat.

Děkuji všem, kteří se zapíší do seznamu, který visí na dveřích v kavárně, a podaří se tak zaplnit bílá místa, kdy se nikdo ke službě nepřihlásil.

David Kolínek

PROGRAM KLUBU AKTIVNÍCH SENIORŮ POHODA

FARNÍ (žlutá) KLUBOVNA / čtvrtky od 9.00 do 11.30 hod.

ÚNOR

15. 2. Pedig – pletení táců, ošatek, obaly na květináče, zápichy
22. 2. Burza pokojových květin + promítání Švýcarsko

BŘEZEN

1. 3. Návštěva solné jeskyně
8. 3. Posezení v klubovně – přednáška „Sametové ruce“
15. 3. Pedig – dokončení výrobků
22. 3. Velikonoční aranžmá závěsy na stěnu, misky, věnce

Garant: Bohuslava Podolská, vedoucí klubu, tel.: 721 217 930, e-mail: bohunkapo@seznam.cz

TIPY NA KNIHY

Milované Princezně
Milostné dopisy od tvého Krále

Sheri Rose Shepherdová

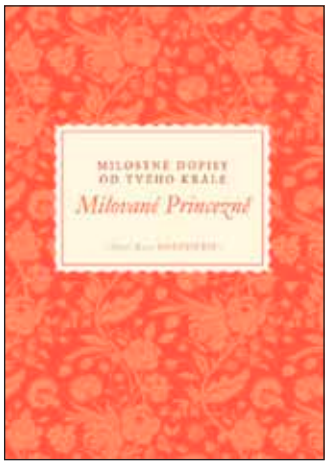

Která žena by nechtěla dostat dopisy od svého Krále? Tato krásná barevná knížečka přináší svazek milostných dopisů od Krále celého stvoření. Na každé dvoustraně naleznete vždy nádhernou fotografii s biblickým citátem a k němu dopis povzbuzení, poučení, potěšení. Když se vaše duše ponoří do těchto dopisů, najdete v nich utvrzení v tom, kdo jste, proč tu jste a jak velmi Vás Král miluje...

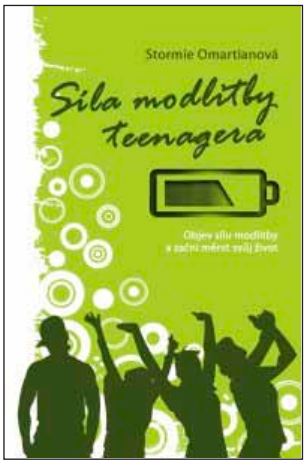

Síla modlitby teenagera

Stormie Omartianová

Autorka přesvědčivě mladým lidem vysvětluje, jak velkou moc může mít i v jejich životě modlitba a také to, že pro každého má Bůh připraven životní plán. Dotýká se všech základních problému teenagerů a svůj text, graficky pro mladé velmi atraktivní, prokládá autentickými výroky teenagerů, s nimiž dlouhodobě pracovala. Vše je doplněno biblickými pasážemi a podněty k dalšímu přemýšlení.

Buď mužem!
Jakým Bůh chtěl, abys byl

Larry Richards

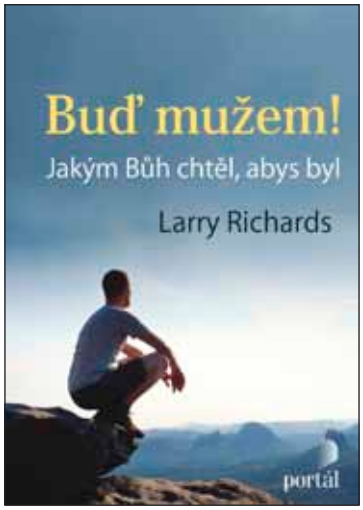

Kniha amerického kněze je spirituální knihou, kterou píše muž pro muže. Je psána jasným, přímým, přitom ale vtipným a hlubokým způsobem, takže spirituální témata předkládá nikoli jako slabost, ale jako chlapská rozhodnutí správného muže. Kniha zachycuje řadu osobních zážitků a zkušeností, přitom ale není upovídaná a cílí vždy k podstatě věci. Každá kapitola je zakončena motivačními otázkami a body k přemýšlení.

Připravila Petra Horáková

23. 3. SVATÝ TURIBIUS Z MONGROVEJA (1538–1606)

Při lednové návštěvě Peru papež František připomněl význam svatého Turibia, neúnavného posla lásky, miláčka Indiánů, který položil základy církve v celé Latinské Americe.

Turibio (v některých pramenech Toribio) Alfonso de Mogrovejo se narodil 26. listopadu 1538 v Mayorga de Campos, v provincii León ve Španělsku. Jeho rodiče, Luis Alfonso de Mogrovejo a Ana de Roblès i Morán, byli zbožní křesťanští šlechtici. Jméno Turibius dostal na počest svatého Turibia z Astorga, španělského biskupa, žijícího v 5. století. Turibius studoval od roku 1550 ve Valladolidu humanitní vědy, potom práva v Salamance, kde je na universitě i přednášel. Také učil na vysoké škole v Coimbře. Roku 1573 ho král Filip II. ustanovil vrchním soudcem u inkvizičního soudu v Granadě. Tuto funkci zastával Turibius do roku 1576.

Kolem roku 1570 končí proces dobývání území Peru španělskými válečníky. Během padesáti let od chvíle, kdy jejich lodě přistáli u jihoamerického pobřeží, znásobilo Španělsko mnohokrát svou rozlohu a nastávalo období kolonizace dobyté země. Spravované území bylo obrovské. Mělo rozlohu 6 milionů čtverečních kilometrů a od severu k jihu měřilo 5 tisíc kilometrů. Do Jižní Ameriky odjíždělo mnoho mnichů a kněží, kteří předávali původnímu obyvatelstvu víru v Pána Boha. Vliv církve na obyvatelstvo byl ale malý, také proto, že od roku 1575 nebylo možné najít vhodného nástupce za zemřelého prvního limského arcibiskupa. Bylo zapotřebí schopné osoby k zvládnutí těžké situace v rozvíjející se kolonii, i k organizování a usměrňování misionářské činnosti. Pro krále Filipa II. existoval jen jediný schopný kandidát a rozhodl se na místo biskupa vyslat právníka Turibia. Ten si byl vědom náročného úkolu, ale neznal tamní poměry, nebyl ani vysvěcen na kněze a s takovou osobní dráhou vůbec nepočítal. Proto nabídku odmítl. Král trval ale na svém, využil svých znalostí kanonických zákonů a požadoval po papeži Řehoři XIII., aby co nejdříve ustanovil Turibia biskupem. Již po čtyřtýdenní intenzivní přípravě přijal Turibius v Granadě v roce 1578 kněžské svěcení a 16. května 1579 ho papež jmenoval arcibiskupem v Limě. V září roku 1580 Turibius odcestoval se svou sestrou a jejím manželem do Jižní Ameriky.

Když Turibius přebíral odpovědný úřad, bylo mu 42 roků. 12. května 1581 se vylodil v Paitě, která byla v té době španělským hlavním městem severozápadního peruánského pobřeží. Byla vzdálena od Limy téměř 1000 kilometrů. Turibius celou vzdálenost absolvoval pěšky. Hned zpočátku poznal, že jeho předchůdce se o církevní záležitosti příliš nestaral. Chtěl tyto škody napravit a konal dlouhé a obtížné vizitace. Při nich si psal podrobné zápisky, které vytvořily Knihu vizitací. Z každé její stránky vyzařuje Turibiova veliká láska k Indiánům, pro které byl opravdovým otcem.

První vizitační cesta trvala sedm roků a Turibius při ní prošel a projel, s pomocí primitivních dopravních prostředků, celou diecézí. Putování mu ztěžovaly tropické nemoci, útoky šelem a nepřátelských domorodých kmenů. Ty postupně civilizoval a obracel je na víru v Boha. Obnovoval církevní disciplínu a postavil se na ochranu Indiánů proti křivdám, kterých se vůči nim dopouštěli kolonizátoři, i někteří mniši a kněží. Zastával se chudých

a utlačovaných bez rozdílu rasy a pomáhal jim. Naučil se jazyk Inků, včetně místních dialektů, i když mu to zpočátku dělalo potíže. Dal stavět silnice, kostely, školy, kláštery a pomocná zařízení pro nemocné, chudé a pro mládež. Již v roce 1583 svolal provinční koncil zaměřený na duchovní cesty v Jižní Americe. Tam byl vypracován velký a malý katechismus, direktorium pro zpovědníky a kazatelská příručka. Byla vytisknuta v roce 1584 ve španělštině a ve dvou indiánských jazycích.

Indiáni Turibia milovali a často se s ním setkávali na jeho vizitačních cestách. Jeho druhá cesta po farnostech trvala 6 let, třetí 4 roky. Ze čtvrté vizitace se už nevrátil a zemřel přímo mezi indiány, v chudičké kapli svatého Augustina, v Santiagu de Miraflores. Bylo to na zelený čtvrtek, 23. března 1606, v 15.30 hodin. Přesně tak, jak to Turibius kdysi předpověděl. V následujícím roce bylo jeho tělo převezeno do Limy.

Svatý Turibius patří k nejvýznamnějším osobnostem Nového světa, je považován za organizátora peruánské církve. Během 25 let svého působení biřmoval na 800 tisíc lidí, mezi nimi i Růženu z Limy, která byla nakonec prohlášena za svatou o padesát let dříve než on. V roce 1591 založil první seminář na západní polokouli. Třikrát navštívil všechny své farnosti, zorganizoval 13 diecézních synod a 3 koncily. Obzvlášť III. koncil v Limě byl významný. Byly na něm vypracovány závazné dokumenty, vycházející z výsledků známého tridentského koncilu, konaného v letech 1545 až 1563. Byl specifikován typ nového kněze, který se výrazně lišil od španělského obchodníka nebo válečníka. Všichni nově vysvěcení kněží se museli povinně učit domorodé jazyky a měli se stát opravdovými duchovními otci nejen původním obyvatelům, ale i přistěhovalcům.

Papež Inocenc XI. Turibia v roce 1679 prohlásil za blahoslaveného a Benedikt XIII. roku 1726 za svatého.

Patron: Peru, Limy, domorodců v Jižní Americe.

Atributy: je zobrazován, jak těší nemocné, biřmuje věřící, navštěvuje domorodce.

Božena Crhová

POETICKÉ OKÉNKO

Vážení čtenáři,

zdravím Vás poprvé v novém roce a zahajuji letošní Poetické okénko málo známým spisovatelem Jiřím Hauberem a jeho básní ze sbírky Petr Parléř. Věnuji ji všem, kteří stejně jako já mají v gotických katedrálách potíže neprožít celou bohoslužbu se zakloněnou hlavou.

Petra Horáková

V KVÁDRECH PÍSKOVCE

Modlitby duše a němého srdce
smlčených proseb
Ztajené modlitby bolesti ztráty
s hořkostí v ústech
Bezdeché modlitby výkřiku
zúženým hrdlem
Modlitby odevzdání vyslyšení
prahu smrti překročení
vysvobození
Navěky všechny zůstanou
v kvádrech pískovce
zapsány do zdi

Jiří Hauber (vl. jm. Jiří Krtička) se narodil 22. 10. 1963 v Šumperku. Je českým básníkem a vydavatelem. Vyšly mu básnické sbírky *Petr Parléř* (2000), *Výstup na Zelenou horu* (2003) a *Kabbala poetica minor* (2011).

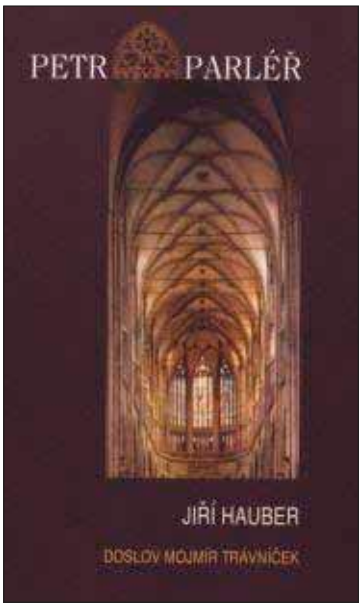

DYNAMICKÝ KATOLÍK

Materiál pro přemýšlení v postní době. Ve slovenštině, ale velice srozumitelné a přinášející impulsy, jak má vypadat křesťanský život ve 21. století.

Autor: Miroslava Duranková, převzato z www.svetkrestanstva.postoj.sk

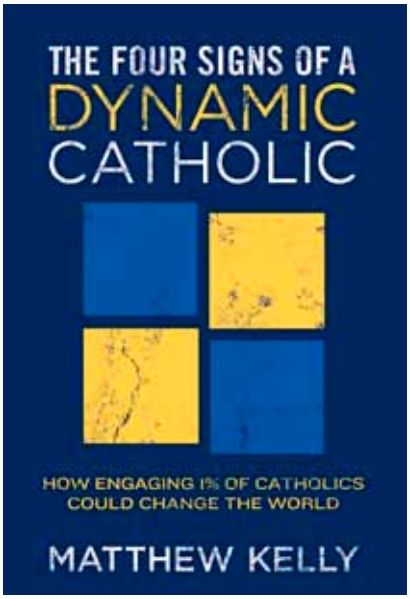

Austrálčan Metthew Kelly skúmal, koľko percent katolíkov sa angažuje v cirkvi, a čím sa líšia od kostolnej masy.

Čo majú spoločné Ignác z Loyoly, Matka Tereza a Ján Pavol II.? Nejde o pokus o dobrý katolícky vtip, ale seriózne zamyslenie. Určite ich spája svätosť, obeta, Ježiš Kristus, služba druhým, modlitba.

Ale ako sa volá esencia, ktorá toto všetko spája do jedného? Angažovanosť. Všetci traja a mnohí ďalší zo zástupu svätých žili svoju vieru angažovane.

Najprv trochu ekonomiky. Paretov princíp hovorí, že približne 80 percent výsledku pramení z 20 percent snaženia. Výskumy potvrdzujú, že 80 percent vašich zákazníkov vám tvorí 20 percent firemného príjmu, a naopak, 20 percent zákazníkov tvorí 80 percent príjmov. Ak to v takomto ideálnom scenári firma dosiahne, znamená to napríklad aj to, že viac času venuje svojim 20 percentám, ktoré v podstate tvoria jej obživu.

Čo keby sme tento princíp aplikovali na kresťanov? Aké percento kresťanov vytvára súčasný stav v našich cirkvách? Je to tých 21 percent ľudí, ktorí sa zúčastnili na referende o rodine v roku 2015?

Podobný prieskum na Slovensku nie je známy, táto myšlienka však napadla Austrálčanovi žijúcemu v Chicagu. Volá sa Metthew Kelly a tento výskum urobil na všetkých katolíkoch v USA.

Čo robí angažovaný katolík?

Kelly si povedal, že angažovaný katolík bude okrem návštevy nedeľného kostola určite aktívny aj vo farnosti mimo nedele, napríklad bude viesť stretko alebo spievať v zbore, čítať čítanie alebo sa podieľať na upratovaní kostola.

Prosto, bude robiť o kvapku viac ako ostatní. Druhým kritériom boli peniaze. Angažovaný katolík bude určite pravidelne prispievať na kostol, nielen do „zvončeka“, ale aj pomimo neho. Nezáleží, ako veľa dá, ale že dá. Tieto dva faktory boli kľúčové pri Kellyho prvom výskume. Všetko to skúmal na „registrovaných“ farníkoch v amerických farnostiach, čiže nielen náhodne príchodzích, ale na stálych veriacich.

Aké percento katolíkov teda angažovane pomáhalo a koľko percent angažovane prispievalo? Výsledok vás môže prekvapiť. Výskum totiž ukázal, že to nie je ani spomínaných 20 percent.

Prvá „pomocnícka“ skupina tvorila 6,4 percenta všetkých stálych veriacich a „finančnícka“ skupina 6,8 percenta. Čiže ledva sedem percent angažovaných katolíkov v Amerike.

Čo s týmto výsledkom? Možno hovoriť o poloprázdnom alebo poloplnom pohári? Kelly skonštatoval, že očakával vyššie číslo, no zároveň je fascinujúce, koľko vecí dokáže urobiť iba sedem percent angažovaných kresťanov v cirkvi. Koľko projektov, služby, dobra, vyzbieraných peňazí na charitu, misijné diela robí americká katolícka cirkev iba so siedmimi percentami veriacich, ktorí sú angažovaní.

Čo by sa stalo, keby sa toto číslo zvýšilo hoci len o jedno percento? Ako by vyzerala cirkev, keby ich bolo 20 percent angažovaných, teda trikrát toľko ako v súčasnosti? Zjavne by sa diali veľké veci.

Áno, ale to je Amerika.

Keďže nemáme dáta slovenskej katolíckej Cirkvi, skúsme si veľmi jednoducho a „od oka" prepočítať angažovanosť vo svojej farnosti alebo spoločenstve.

Napríklad malá obec na severovýchodnom Slovensku, z ktorej pochádza autorka tohto textu. Táto obec má 200 zaregistrovaných obyvateľov, z toho približne 150 rátame ako stálych veriacich. Z týchto 150 ľudí je približne 30, ktorí pravidelne pomáhajú farnosti, či už ako čitatelia, kurátori, speváci a upratovači a zároveň aj pravidelne finančne podporujú farnosť.

Ide síce iba o filiálku k farnosti, ale pre tento výpočet to nevadí. Čiže ak si to prepočítame a, samozrejme, všetko je to len hrubý odhad, tak je v našej farnosti 20 percent angažovaných kresťanov. To znie celkom dobre. Aké číslo vyšlo vám?

Štyri znaky

Kelly však neostal iba pri spomínanom výskume, ale pokračoval ďalej. Zameral sa detailne na sedempercentnú skupinu angažovaných katolíkov v Amerike a robil s nimi hlbšie rozhovory. Jeho otázka bola, čo robí týchto sedem percent veriacich inak. Čo robia navyše okrem prvých dvoch kritérií služby a finančnej pomoci?

Zistil, že pre všetkých angažovaných veriacich platia štyri veci: modlia sa, venujú sa štúdiu, sú štedrí a evanjelizujú.

Kelly tieto štyri aspekty označil názvom „štyri znaky dynamického katolíka".

Modlitba

Dynamický angažovaný katolík sa modlí každý deň. Ticho a rutina sú pre jeho modlitebný život veľmi charakteristické. Ticho je v dnešnej dobe výzvou, no aj tak si naň nájde čas. Rutina znamená, že si vytvorí pravidelný spôsob modlitby, nielen v pravidelne sa opakujúci čas, ale aj rutinným spôsobom. Napríklad si každé ráno číta Sväté písmo a potom nad ním rozjíma a nakoniec si zaspieva. Alebo sa po ceste do práce modlí ruženec alebo sa večer zúčastní na svätej omši, alebo sa modlí večer pred spaním tú istú modlitbu.

Aj keď má rutinnú modlitbu v inú časť dňa ako ráno, aj tak ráno začne aspoň strelnou modlitbou. Jedna vec je špeciálne zaujímavá, Kelly vyskúmal, že každý dynamický katolík má (alebo mal) vo svojej rodine „modlitebného obra". Väčšinou je to starý otec alebo stará mama, teta alebo krstný otec, prosto niekto v rodine, koho často pristihnete s ružencom v ruke alebo na ceste zo svätej omše. Títo modlitební obri vedia vymodliť mnoho požehnaní pre danú rodinu. Máte aj vy takého obra v rodine? Čo ak ste ním práve vy? Čo ak ním práve vy môžete byť?

Štúdium

Dynamický katolík študuje. Neznamená to však, že si robí už tretí titul v poradí, ale že naďalej študuje svoju vieru a vie, čomu verí. Jeho rozvoj a štúdium sa nekončí birmovkou, ak sa vôbec tam začal. Napríklad si pravidelne číta duchovnú literatúru, zaujíma sa o názory Vatikánu, číta životopisy svätých alebo sa zúčastní na kresťanskej konferencii.

Vo všeobecnosti my katolíci vieme veľmi málo o svojej viere, a pritom v nej máme toľké poklady, o ktorých ani nevieme. Dynamický katolík však strávi priemerne 14 minút čítaním alebo iným štúdiom svojej viery. Možno by sa celkom dalo rátať aj 14-minútové čítanie Postoja aspoň raz denne. A, samozrejme, aj v tomto prípade hrá dôležitú úlohu rutina.

Dynamický katolík neštuduje len tak náhodne, ale pravidelne a tiež vo vyhradený moment počas dňa. Kelly píše, že keby ste prečítali aspoň päť strán denne, spolu je to 1 825 strán ročne, za desať rokov by to bolo 18 250 strán a za dvadsaťpäť rokov až 45 625 strán, čo je pri priemernej dvestostranovej knihe až 228 kníh. Keby ste sa mali zaviazať, že prečítate približne deväť kníh ročne „iba"

o svojej viere, asi by ste sa nad tým zasmiali, ale keby ste mali prečítať päť strán denne, to by ste vedeli zvládnuť, nie? Mnohokrát prečítame vo svojich mailoch oveľa väčšie kvantá.

Štedrosť

Dynamický katolík je štedrý, a to vôbec nemusíme hovoriť o financiách. Je štedrý v dávaní dobrých vecí svojmu okoliu, veľa ráz to môže byť práve štedrosť v dávaní času iným (napr. v službe druhým) alebo v dávaní svojho talentu (napr. dar organizovať, dar spievať, dar pracovať s najmenšími). Podporuje dobré projekty a pomáha.

Odvádza desiatok alebo dáva pravidelne, hoc len máličko. Štedrosť je poznávacou značkou dynamického katolíka, často je to v kolektíve prvá vec, ktorú si na ňom všimnete, je štedrý v povzbudzovaní druhých. A ako so štedrosťou začať? Tým, že budeme vďační. Dynamickí katolíci žijú svoj každý deň s optikou, že sú neskutočne požehnaní, vo všetkom. Kelly hovorí, že najšťastnejší ľudia, ktorých pozná, sú zároveň najštedrejší, akých pozná. Za čo ste dnes vďační vy?

Evanjelizácia

Dynamický katolík evanjelizuje, a to tým, že pozýva aj ostatných, aby duchovne rástli s ním. Najlepšou cestou je priateľstvo, buďte priateľom pre druhých, radí Kelly. Vypočujte tam, kde iní nevypočujú, darujte čas tam, kde iní nedarujú. Pravda, Dobro a Krása sú veci, ktoré ľudí priťahujú. Šírte ich. Ak je evanjelizácia vašou slabou stránkou, nezúfajte, aj pre priemerného dynamického katolíka je práve tento štvrtý znak najväčšou slabinou. Ak neviete ako na to, Kelly ponúka šesť spôsobov, ktorými môžete šíriť Pravdu, Dobro a Krásu:

--> Darujte zaujímavú knihu alebo CD, ktoré aj vás zaujalo alebo vám pomohlo na vašej duchovnej ceste.

--> Pozývajte ľudí na katolícke podujatia.

--> Prineste do konverzácií Božiu perspektívu.

--> Študujte si niektorú konkrétnu tému a učenie katolíckej Cirkvi v nej. Potom to použite v diskusii s ostatnými.

--> Pomôžte ľuďom nachádzať odpovede na otázky, ktoré sa týkajú viery a o ktorých pochybujú. Ak im neviete odpovedať na otázky o viere, študujte spolu s nimi.

--> Buďte priateľom.

--> Skúste aspoň jednu „evanjelizačnú" aktivitu do týždňa. S otvoreným srdcom pre druhých.

Čo majú teda spoločné Ignác, Matka Tereza a Ján Pavol II.? Všetci traja žili svoj život dynamicky, katolícky, angažovane. Spájajú ich tieto štyri znaky.

Ako ste na tom vy?

KŘESŤANSKÉ MOBILNÍ APLIKACE
aneb s Bohem na cestách III.

Misál na rok 2017/18

Vydalo: Liturgie.cz

Popis: Skvělá přehledná aplikace, která Vám umožňuje si každý den přečíst nejenom čtení, ale i žalm, veškeré modlitby a evangelium. Aplikace dále obsahuje církevní kalendář, podrobný popis mše a pro vášnivé cestovatele i odpovědi v cizích jazycích

POSTNÍ ALMUŽNA 2018

Kdo se modlí, ať se postí, kdo se postí, ať je milosrdný.

14. ÚNOR (POPELEČNÍ STŘEDA) – 8. DUBEN (2. NEDĚLE VELIKONOČNÍ)

Milé sestry a milí bratři,

postní doba je – slovy Benedikta XVI. – cestou k formování srdce. Všichni jsme v tomto období slovy Písma vyzýváni k modlitbám, k postu a k almužnám. Když dodržujeme postní tradici a zříkáme se pokrmů nebo jiných věcí, můžeme si přitom snadněji uvědomit tíživou situaci, v níž žijí mnozí naši bližní, kteří strádají. Měli bychom jim pomáhat nejen modlitbou ale také konkrétní pomocí. Jednou z možností je i letos postní almužna. Na Popeleční středu nebo na první neděli postní si mohou zájemci vyzvednout v kostele papírovou pokladničku na vkládání postní almužny, která bude následně použita Diecézní charitou Brno a jejími oblastními charitami na pomoc lidem v nouzi. Tyto postní pokladničky jsou vhodným prostředkem i pro výchovu dětí v rodinách k solidaritě a vnímání potřeb sester a bratří v nouzi. Každý dárce může označit konkrétní účel, na který bude jeho almužna použita. Postní almužna je projevem dobrovolné duchovní formace. Nenahrazuje dar, který věnujeme do sbírky při bohoslužbách na potřeby církve, tyto dary zůstávají zachovány.

Všem vám – a zvláště dětem – děkuji za modlitby i projevy solidarity s druhými.

Ze srdce žehná biskup Vojtěch Cikrle

POZVÁNÍ NA POUŤ ZAMILOVANÝCH

Milí farníci, chceme vás informovat o jedné akci, kterou pořádá olomoucké Centrum pro rodinu. Jde o pouť zamilovaných ke sv. Valentýnovi v kostele Očišťování Panny Marie v Dubu nad Moravou.

Této pouti se mohou zúčastnit mladí lidé, kteří spolu chodí, ale i manželé, kterým toto téma něco říká a věk při tom nerozhoduje. Přestože patříme k "babičkovské generaci", účastníme se této pouti už několikátý rok.

Začíná se ve 14 hodin ve farních prostorách u kostela. Na začátku jsme vyslechli přednášku o. Jana Balíka o lásce, jak o ní píše Bible ve známých textech Písně písní. Velký důraz také kladl na encykliku papeže Františka Amoris laetitia, abychom jako křesťané znali tyto texty a dokázali obstát v dnešní době proti útokům na manželství, věrnost, lásku a rodinu.

Po krátké přestávce při kávě a zákusku pokračovali mladí manželé svědectvím ze svého života. Bylo to pravdivé vylíčení životní krize, která vedla k přehodnocení způsobu života, žebříčku hodnot a vzájemných vztahů, a nakonec byla požehnáním pro jejich rodinu.

Celé odpoledne bylo zakončeno mší svatou v ledovém kostele, kde se kouřilo od pusy. U oltáře sv. Valentina jsme položili poskládané papírové labutě (origami) jako symbol věrnosti s poděkováním svému partnerovi za to, čeho si na něm vážíme. Kdo ještě nespěchal domů (jako my za ležící babičkou), mohl ještě posedět u slavnostní večeře.

Od otce Balíka dostali manželé také úkol na postní dobu. Každý pátek si koupit klobásek nebo něco dobrého k jídlu, sednout si na hodinu, dvě a být spolu.

Bylo to krásné odpoledne, kdy jsme mohli udělat něco pro náš vztah a děkovat Bohu za naši životní cestu. Příští rok se můžete připojit!

Pavel a Jana

OKÉNKO PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Porozumění víře v Boha, aneb jak to vidí naše děti

Milé děti, Vánoce utekly jako voda a máme tu dobu postní. Připomínáme si tím dny, které Ježíš strávil na poušti. Těchto dnů bylo celkem 40. Ježíš si za tu dobu odřekl všechny věci, bez kterých bychom si život nepředstavili – jídlo, pití nebo kontakt s lidmi. Jediný, s kým se setkal, byl ďábel, který ho pokoušel. Pokoušel ho, ať si promění kameny v chleba, aby se nasytil. Poté co to Ježíš odmítl, mu ďábel ukázal všechno bohatství světa a řekl, že je Ježíšovi všechno dá za to, když se mu pokloní. To Ježíš odmítl také. Pak ho ďábel vynesl na vrchol chrámu a řekl mu, aby poručil andělům, ať ho z vrcholu snesou dolů. I to Ježíš odmítl. Mohl se nasytit, mohl mít všechno bohatství na světě, mohl na sebe ukázat tím, že ho andělé snesou dolů, ale toho všeho se zřekl. Zřekl se jídla, majetku, kontaktu s lidmi nebo chvilkové slávy.

V současné době se všech těchto příjemných věcí odřeknout nebo úplně zřeknout nemůžeme. Můžeme si však odřeknout věci dnešní doby – bonbóny, televizi, youtube, mobilní hry nebo si můžeme přidat něco navíc – víc se učit na některý předmět, který nemáme rádi, víc pomáhat lidem okolo nebo dělat domácí práci, kterou běžně dělají rodiče.

Vtipy

Povídají si dvě sousedky:
„Budeme se teď stěhovat do krásného prostředí."
„My také budeme v klidnějším."
„Opravdu? Vy se také stěhujete?"
„Ne, my zůstáváme."

V mateřské školce:
„Jak dělá pejsek, Honzíku?"
„Haf."
„Mařenko, jak dělá kočička?"
„Mňau."
„Jiříčku, jak dělá žabička?"
„Kvák."
„Tomáši, jak dělá myš?"
„Klik, paní učitelko."

Dva koně se v klidu pasou, když kolem nich proběhne zebra. Jeden z nich to komentuje: „Hele, Karel zase utekl z vězení!"

Povídá si žába s žábou. První žába: „Je mi špatně." A ta druhá: „Nepovídej, no jsi nějak zelená."

připravili: JaKaDoČe